

דף פב.

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשר שני ונטע רבעי פ"ז הי"ט

המתפס מעות מעשר לשלמים • לא קנו שלמים. שקדשת שלמים אינה חלה על קדשת מעשר. שהמעשר קמון גבוה הוא. ואין צריך לומר אם התפס המעשר עצמן לשלמים שלא קנו שלמים:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' מעשר שני ונטע רבעי פ"ז הי"ח

לקח חיה לזבחי שלמים. • ובהמה לבשר תאונה. הרי זה כמי שקנה שור לחרישה ולא קנה שלמים. לקח בהמה לשלמים ונפל בה מום פקעה ממנה קדשת מעשר ופודה אותה. ואין הדמים מעשר. ואף על פי כן אם פדאה לעצמו מוסיף חמש:

כר' נתן דקאמר לב"ה נדור ואינו נזיר עכ"ל. וצ"ל שרבינו היה גורס מתניתין כר' נתן ויש טעם לגירסא זו דהא במתני' ליכא גילויא דלא ליהוי נדור אדרבה איכא למידק דהוי נדור דאל"כ הל"ל וב"ה אומרים לא אמר כלום ומדקתני וב"ה אומרים אינו נזיר משמע נזיר הוא דלא הוי הא נדור הוי:

כ. כסף משנה: המתפס מעות מעשר לשלמים וכו'. בס"פ התודה (דף פ"ב) פלוגתא דרבי יוחנן ורבי אלעזר ופסק כרבי אלעזר משום דרבי אמי סבר כוותיה ורבא נמי משמע דס"ל כוותיה:

ל. כסף משנה: לקח חיה לזבחי שלמים וכו'. בס"פ התודה (דף פ"ב): לקח בהמה לשלמים וכו'. ירושלמי פרק ג' דמעשר שני: כתב הראב"ד א"א מאי אף על פי כן וכו'. וי"ל דרבינו ה"ק אף על פי שאין בו חומש משום מעשר יש בו חומש משום פודה קדשים:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' מעשר שני ונטע רבעי פ"ג הי"ז

מַעֲשֵׂר שְׁנֵי מָמוֹן גְּבוּהָ הוּא ^מ שֶׁנֶּאֱמַר 'לֵה' הוּא'. לְפִיכָךְ
אֵינוֹ נִקְנָה בְּמִתְנָה אֶלָּא אִם כֵּן נָתַן לוֹ הַטָּבֵל וְהַמְקַבֵּל
מִפְּרִישׁ הַמַּעֲשֵׂר. וְאִין מְקַדְּשִׁין בּוֹ אֶת הָאִשָּׁה וְאִין
מוֹכְרִין אוֹתוֹ וְאִין מְשַׁכְּנִין אוֹתוֹ וְאִין מְחַלִּפִּין אוֹתוֹ
וְאִין מְרַהֲיִנִין אוֹתוֹ:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פט"ז הי"ז

מִי שֶׁנֶּדַּר נֶדֶר לֹא יִבְיָאָנוּ מִמַּעוֹת מַעֲשֵׂר שְׁנֵי שְׁהָרִי נִתְחַיֵּב
בְּקָרְבָן זֶה וְכָל הַמְּחַיֵּב בְּקָרְבָן לֹא יִבְיָא קָרְבָנוֹ אֶלָּא מִן
הַחֲלִין:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פט"ז הי"ז

פִּרְשׁ וְאָמַר הָרִי עָלַי לְהָבִיא תּוֹדָה מִמַּעוֹת מַעֲשֵׂר שְׁנֵי
וְלַחֲמָה מִן הַחֲלִין יֵשׁ לוֹ לְהָבִיא כָמוֹ שֶׁנֶּדַּר. וְאִם הָבִיא
הַכֹּל מִן הַחֲלִין יֵצֵא. וְכֵן אִם פִּרְשׁ וְאָמַר הָרִי עָלַי תּוֹדָה
הִיא וְלַחֲמָה מִן הַמַּעֲשֵׂר יִבְיָא. וְלֹא יִבְיָא לַחֲמָה מִחֲטִי

מ. כסף משנה: מעשר שני ממון גבוה הוא. בפרק האיש מקדש (דף נ"ד): פלוגתא דתנאי
ואיפסיקא הלכתא בגמרא כר"מ דאמר הכי: ומ"ש ואינו נקנה לו במתנה אא"כ נתן לו
הטבל. שם בגמרא אליבא דר"מ ונתנו טעם בגמרא למה כשנתן לו את הטבל נקנה לו משום
דקסבר מתנות שלא הורמו לאו כמי שהורמו דמיין ויש לתמוה היאך פסק רבינו שאם נתן
לו את הטבל נקנה לו והרי הוא ז"ל פסק בפ"ו מהלכות מעשרות ובכמה דוכתי דמתנות
שלא הורמו כמי שהורמו דמיין. ותירץ הר"י קורקוס ז"ל שסובר רבינו דדוקא להאי מילתא
אמרו לאו כמי שהורמו דמיין דע"כ לא אמר ר"מ מע"ש ממון גבוה אלא דוקא כשהורם
ונקרא עליו שם מעשר דהא מדכתיב לה' הוא יליף לה וקרא אחר שהורם ונקרא מעשר
משמע. ומ"ש והמקבל מפריש המעשר פשוט הוא. ומ"ש ואין מקדשין בו וכו'. משנה בריש
מע"ש (משנה ב'). ומ"ש ואין מרהינן אותו וכו' עד ואם רצה הלה ליתן. שם ירושלמי:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

מַעֲשֵׂר שְׁנִי אֵלָּא מִמַּעוֹת מַעֲשֵׂר שְׁנִי כִּמּוֹ הַבְּהֵמָה שֶׁהִיא
מִמַּעוֹת מַעֲשֵׂר שְׁנִי. וְאֵף עַל פִּי שְׁפָרַשׁ שִׁיבִיא לַחֲמָה מִן
הַמַּעֲשֵׂר לֹא יָבִיא נִסְכֶּיהָ מִמַּעוֹת מַעֲשֵׂר שְׁנִי שְׁאִין
הַנִּסְכִּים בָּאִין לְעוֹלָם אֵלָּא מִן הַחֲלִין כִּמּוֹ שְׂבָאֲרָנוּ. לְפִי
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶן 'וְהִקְרִיב הַמִּקְרִיב קִרְבָּנו' עַד שֶׁיְהִיוּ מִשְׁלוֹ
וְלֹא יִהְיֶה בָּהֶן צַד לְגִבּוֹהַ כָּלָל:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ב חי"ג

אִין מְבִיאִין נִסְכִּים אֵלָּא מִן הַחֲלִין. ^א לֹא יָבִיאִם לֹא מִן
הַתְּרוּמָה וְלֹא מִמַּעֲשֵׂר שְׁנִי וְלֹא מִן הַבְּכוּרִים. וְאֶפְלוּ
תּוֹדָה שֶׁמְבִיא לַחֲמָה מִן הַמַּעֲשֵׂר לֹא יָבִיאֻ נִסְכִּים אֵלָּא
מִן הַחֲלִין:

דף פב:

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ד חי"ז

כָּל הַזִּבְחִים אִין שׁוֹחֲטִין אוֹתָן לְכַתְּחֻלָּה ^א אֵלָּא בְּסַכִּין
מִכְלֵי שֶׁרֶת. וְאִם שָׁחַט בְּכָל דָּבָר שֶׁשׁוֹחֲטִין בּוֹ הַחֲלִין
אֶפְלוּ בְּקִרְוֵמִית שֶׁל קָנָה כְּשֶׁרִין:

ג. כִּסֶּף מִשְׁנָה: אִין מְבִיאִין נִסְכִּים אֵלָּא מִן הַחֲוֹלִין וְכו'. וְאֶפְלוּ תּוֹדָה שֶׁמְבִיא לַחֲמָה מִן
הַמַּעֲשֵׂר לֹא יָבִיא נִסְכִּים אֵלָּא מִן הַחֲוֹלִין. מִשְׁנָה בַּמִּנְחוֹת פֶּרֶק הַתּוֹדָה (דף פ"ב) הַנִּסְכִּים
בְּכָל מָקוֹם לֹא יָבִיאֻ אֵלָּא מִן הַחֲוֹלִין:

ס. כִּסֶּף מִשְׁנָה: כָּל הַזִּבְחִים אִין שׁוֹחֲטִין אוֹתָן לְכַתְּחֻלָּה אֵלָּא בְּסַכִּין מִכְלֵי שֶׁרֶת. בִּס"פ דָּם
חֲטָאֵת (דף צ"ז:) וּבִס"פ הַתּוֹדָה (דף פ"ב:) וּמִיֵּיתִי לָהּ מִדְּכָתִיב וִיקַח אֶת הַמֵּאֲכֹלֶת
וְהֵתֵם עוֹלָה הוּא דְכָתִיב וַיַּעֲלֵהוּ לְעוֹלָה תַּחַת בָּנוּ. וּמִ"שׁ וְאִם שָׁחַט בְּכָל דָּבָר שֶׁשׁוֹחֲטִין בּוֹ

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com